Redaktion:

Gl. Mønt 11—13, København K. Telf. 65 71, Lokal 38, 273, 307, 334

Redaktør:

HENRY HELLSSEN

Trykt i Berlingske Tidendes Officin, København.

Billed-Bladet

Nr. 28 11. Juli 7. Aargang 1944

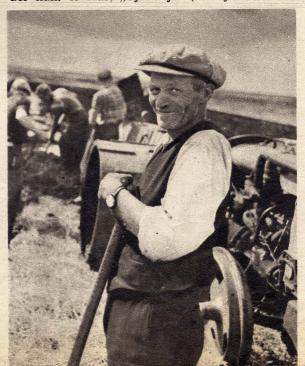
TØRV, SVED OG GLÆDE I MOSENS EGET SAMFUND Den lille, før saa upaaagtede Tørv er blevet et af de Aktiver, hvorpaa vi i disse Krigens Aar opretholder vort Samfunds-Maskineri. De store Maskiner, de Tusinder af Tørvearbejdere fra alle Samfundslag arbejder i Døgndrift derude i Moserne, hvor den danske Tørv, det danske Guld lader sig udvinde. Det er Sæsonarbejde, Akkordarbejde for Arbejderne — fra April til August skal de sikre Danmark det allernødvendigste Forraad til Oprethollelsen af den i disse Tider tunge og knirkende Industri. Man kan paa ingen overvurdere den Indsats, vore Dages Guldgravere udøver i Tørveog man maa tænke paa, at de Penge, de tjener — og den gediegne Arbejder, som ikke drikker, solder og æder hver Øre op, han nærket skaffe sig et solidt Vinterforraad af sin Løn kke tjent ved let, krigsbetonet Arbejde. De er det naturlige esultat af haardt legemligt Arbejde. Her viser vi Dem Livet i og Typer fra Sjællands sførste Tørvemose, Mosen i Bodal. Den ejes af De Forenede Bryggerier, Nordiske Kabel- og diabriker, Det danske Kulkompagni og De Forilimportører. Mosens Areal strækker sig nder Land i Aamosen ved Holbæk. FOT.: A. E. ANDERSEN

Torvearbejdere fra Bodalmosen. Saadan ser de ud. De er stærke og solbrune, hærdet af Arbejdet. De har ogsaa denne tilsyneladende Ligegladhed, man ellers kun træffer hos Briterne. Mosens Befolkning er højst uensartet, men bestaar dog af ens Typer. Denne smilende Tørvearbejder hedder Martin Jensen. Han er 28 Aar. Uden for Tørvesæsonen: Tjenestekarl i Alsted.

Han staar med begge Fødder plantet i Guldgruben af 1944. Med sine to mørkebrune Hænder skovler han Daglønnen ind. Johs. Thomsen hedder han. 49 Aar, "Sjakbejs" (Arbejdsformand).

Naar Arbejdet er endt, er Arbejderne dødsenstrætte. I smaa, samtalende Skarer vender de tilbage til deres primitive Bolig. Kvinderne gaar i Gang med at lave Aftensmad, og der er Søgning i Marketenderiet, hvor de muskeltrætte Arbejdere maaske lader en Bajer vederkvæge Ganen og lader den endte Arbejdsdags velsignede Ro falde over sig.

Arbejdsdagen er ovre, Middagsmaaltidet er indtaget — og hvad saa? Nerverne kan godt slaa Klik, naar saa mange Mennesker maa bo under samme Tag i en Træbarak, hvor der er saa lydt, at man kan høre Naboens Aandedrag. Bodal Tørvefabrik gør sig Anstrengelser for at skaffe

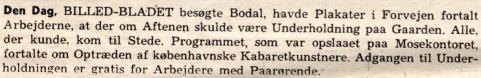

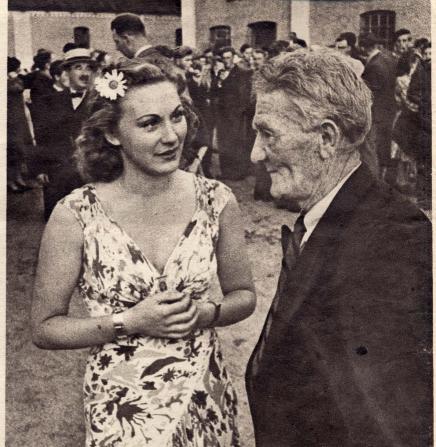
Man kan leje Træbarakker, som tilhører Kommunen, for 3 Kr. pr. Seng og bo i en "Gade", eller man kan spare disse Penge og selv tage Hus med. Den 25-aarige Arbejdsmand Poul Christensen, Fjenneslev, hans 21-aarige Kone Ingrid og deres 1-aarige Søn Preben bor i deres eget Hønsehus. De holder ogsaa Høns, og deres Ged giver dem 3 Liter Mælk om Dagen.

Arbejderne adspredende Underholdning i Fritiden. F. Eks. har man regelmæssige Aftenunderholdninger paa Bodalgaard, hvor der er indrettet et Lokale over Stalden. Nu gaar vi til Forestilling i "Over Stalden". Der er. som nævnt, ca 500 Arbeidere beskæftiget i Bodal, de skal næsten alle med.

Lokalet over Stalden var fyldt til sidste Plads, da Forestillingen løb af Stabelen. Et Par Harmonika - Virtuoser, Brødrene Fritz og Erik, faldt lige i Publikums Smag. Bagefter optraadte Kabaretsangerinden Käte Rosén, som herover staar i Samtale med "Tjavs". "Tjavs", som kun kendes under det Navn i Bodal, har staaet for Teatrets Dekorationer.

